

gens Nytorv, hvor Torben Dihmer boede. Han havde nok Lyst til at se, hvad Virkning Efterretningen havde gjort paa Vennen.

Da han stod af Sporvognen, saae han, at der var Trængsel omkring Avismanden paa Holdepladsen, og lidt efter stod han selv med en Løbeseddel fra „Femte Juni“ i Haanden. Den meddelte Ordlyden af et „Forslag til Beslutning“, som Enslev havde indsendt til Folketingets Formand, og hvori der udtaltes Mistillid til Regeringen og stilledes Krav om dens Fjernelse.

Asmus Hagen stak Papiret i Lommen og skraaede over Torvet hen mod Hotellet. Han fandt Torben hjemme. Vennen stod foran en aaben Kuffert i Færd med at lægge nogle Bøger ned.

„Hvad betyder det? Skal du rejse?“

„Ja! Dersom du ikke var kommen, havde jeg gjort Forsøg paa at træffe dig engang i Aftenens Løb. Jeg rejser hjem til Favsingholm imorgen.“

Asmus trak Løbesedlen op af Lommen.

„Læs her!“

„Ja, det er jo kun, hvad der længe har været ventet!“ sagde Torben, da han havde gennemløbet Meddelelsen.

„Kan det ikke holde dig tilbage?“

„Hvorfor mener du?“

„Lykkes det Enslev at skaffe sig blot en nogenlunde anstændig Minoritet, faar vi sikkert nye Valg.“

„Sæt dig ned og tag dig en Cigaret og lad os tale om noget andet!“

„Du er altsaa stadig lige uindtagelig. Lad mig blot